

גרעין
העמק

מתוך כתבים של גרעין "העמק",
מפרי עטם של חבריו
ומה שכתבו אחרים על הגרעין.

הוכן לקראת מפגש גיל ה-60 של הגרעין
מאי 2007, כפר גלעדי

שגיאות הכתיב שבמקור נותרו על כן

בני תירוש

שער ראשון

מצובה

סתו 1965

בינתיים פועלת (עד לבחירות החוקיות) הועדה המנכחית הכותבת ברגעים אלה שואות אלה. ועדה שניה – ועדת התרבות. תפקידה הוא הכנת תכניות לערבי הווי ותכנון נצול הזמן הפנוי כלומר- פיקוח והפעלת חוגים שונים (צלום, חוג דרמטי, תקליטים ועוד).

מכיוון שכדאי להגיע לשל"ת כשבציקלוננו תכניות לערבים הראשונים, הרי אנו מציעים ש **רני גלעד** יאסוף כעת חומר שיעמוד לרשות ועדת התרבות העתידה להבחר בראשית השל"ת. ועדה אחרת שחשבנו כי יש לכווננה במשק היא ועדת הספורט. בשטח זה הביע **יורם שרייבר** את נכונותו לפעול בינתיים. מוטל עליו לברר את הפוטנציאל הספורטיבי של מצובה ולהכין תכנית פעולה בשטח הספורט. מן הראוי גם לכוון בגרעין עלון שלנו, וכדי שנוכל לחזות בהעתק הראשון עם תחילת השל"ת, אנו מציעים ש**טובה קליין** תכין תכנית לעלון, ואף תפנה אל החברים בבקשה (שנקוה כי לא תושב ריקם) שיכתבו על נושא זה או אחר. עם בואנו למצובה יהיה עלינו לבחור גם בסדרן עבודה שאת גורלנו נפקיד בידיו וגם בגזבר. בפגישתנו בג'מבורי נוכל להרחיב את השיחה על נושאים אלה ונוכל להוסיף תפקידים או ועדות לפי הצעות החברים.

אנו חוזרים ומזכירים: שלחו נא מייד לבית פיליפס בת"א את רשימת האנשים שיפעלו בג'מבורי במסגרת שבטית, ושלחו נא אלי את רשימת החברים ומעניהם.

בברכת הצופים חו"א
הועדה

לכל חברי גרעין העמק- חזק !

מכיון שהגרעין כולו מפוזר בכל פינות המפה, אין אפשרות כעת, לפני הג'מבורי, לקבוע פגישה כללית של הגרעין על מנת לחשוב קצת ביחד על דרכי הפעולה שלנו ועל תכניותיו לתקופת השל"ת המוקדם במשק. פנינו לגדעון, מפקד הג'מבורי, על מנת לקבל מספר פרטים בקשר לחלוץ ואנו מצרפים כאן את החוזר שקבלנו (באחור ניכר) ממנו. בישיבת הועדה/מזכירות/ ועדה מכוננת/ ועדת קונסטיטוציה, סכמנו כמה נקודות הנוגעות לגרעין בימי הג'מבורי ובימי השל"ת:

1. מהעדר רשימה מפורטת של חברי הגרעין, הכוללת כתובות וטלפונים, אין אנו יכולים להגיע למגע רצוי עם כל החברים. על כן מתבקש חבר אחד מכל פלג להכין רשימה מדוייקת של שאר החברים מן הפלג שלו (בדרך כלל אין זו עבודת פרך) ולשלוח **מייד** את הרשימה אלינו לפי הכתובת: בני גיגר, מוריה 64 חיפה.

2. באותו מכתב נבקש מכל חבר להודיע לנו אם ישתתף בחלוץ לג'מבורי היוצא ב- 1 לירח אבגוסט. כל החברים (גם אלה שדברו אתי) מתבקשים לציין, אם אין ביכולתם לצאת במרוכז לג'מבורי ולציין במפורט את הסיבות. מכיון שהזמן מצומצם ביותר, אבקש מכל פלג לשלוח לתל-אביב את רשימת האנשים הפעילים בשבט. אנו מבקשים מכל אלה שאין להם תפקיד שבטי מוגדר, לצאת לחלוץ בהתאם להחלטת הגרעין.

3. כנוס כללי של הגרעין אשר בו ישתתפו גם כאלה שאינם יוצאים לג'מבורי יתקיים ביום רביעי 11.8 בערב. נפגש כולנו ליד המטה המרכזי של הג'מבורי בשעה 8. נוסף לכך נסו להתפנות מעט מן התפקידים בשבטים כדי שנוכל להרבות בפגישות "בלתי רשמיות".

4. בישיבת הועדה נסו לנו להתוות בקיים כלליים תכנית פעולה לתקופת השל"ת במצובה ומעין תקנון לתקופת השל"ת והנח"ל בכלל. ראשית חכמה חשבנו על הגופים אשר מתפקדים יהיה לנהל את פעולות הגרעין והם- וועדת חברים שבראשה עומד מרכז הגרעין, תפקידה הוא בעקרו ארגוני- מתפקידה לשמור על קשר עם המשק, לנהל את חייו השוטפים של הגרעין ולטפל בבעיות שוטפות כגון בצוע החלטות הגרעין, הקצבת חופשות וכד'.

דו"ח ועדת ספורט

לאחר ההתלהבות שאפפה את אימוני הספורט בראשית השל"ת, חלה ירידה ופחות חברים מופיעים כעת לאימונים. אנו פועלים שלוש פעמים בשבוע ואני תקוה כי כל הבנים יופיעו מעתה לאימונים ולערב הספורט הכללים של הגרעין. במשחקים שקיימה נבחרת הכדוקסל עד כה הפסידה פעמיים לנבחרת המשק; במשחק הראשון בתוצאה 30:23. קלעו לנבחרת: עמי-9. יורם-8. אהרון-4. אריאל-2. במשחק השני היתה התוצאה 38:24. קלעו: אורן-10. עמי-6. אהרון-4. אריאל-2. יורם-2. למרות ההפסד הורגש שיפור ניכר בנבחרת (ותיעיד על כך הנקודה הנוספת אשר נקלעה במשחק השני), דבר שהביא לסיפוק רב.

יורם

תמונת השער

השבוע החולף עמד בסימן חידוש פעילותנו במשק לאחר החופשה הראשונה: השתלבותנו מחדש בעבודה, מי בענף הקבוע שלו ומי בענף הזמני, מי בעבודתו אשר ממנה הוא מרוצה ומי בעבודתו אשר אותה מבקש הוא להחליף.

המשכנו בפעילותנו החברתית: בשבוע זה נבחרה מזכירות חדשה, החלה פעילות בחוגים המאורגנת על ידי ועדת תרבות והוצאנו לראשונה (במצובה) את דפנו "ניב העמק". אמנם בעיות בשטח זה אינן חסרות אך בכל זאת ההתחלה מעודדת ועלינו לברך עליה.

המזכירות החדשה-ישנה תנסה לפתור את רוב הבעיות הקיימות. ננסה לבקש שוב, לשכנע את האחראים לסידור העבודה במשק להכניס חברים לעבודות מקצועיות יותר ולספק את רצון הבלתי מרוצים מעבודתם. נבחן את דרכי שיפור הגישה לאזור מגורינו (חשמל ושביל); נתכנן כאן את פעילותנו העתידה בשלומי – נבחן את השטחים בהם יכולים אנו לעזור, אשר יש לנו היכולת המספקת לבצעם כך שמצדנו יהיה הכל מוכן להקמת מועדון נוער במקום.

בעיה נוספת היא בעיית משק ההשלמה אשר עדיין לא נקבע. אנו נשתדל לזרז את שיבוצו תוך נסיון להשפיע עליו. כן נדרוש קביעת מועד מדוייק ליציאתנו לחצי שנת השרות בישוב העולים. נדמה לנו שקיימת בעניין זה סחבת הנובעת מרשלנות או מתוך כוונה. אנו נשתדל להביא מרצים על נושאים הקרובים לקליטת עלייה, אנשים שיכשירונו ולו במעט לקראת פעילותנו בישוב העולים.

כן נהיה ועדה מבקרת ומייעצת לוועדות הגרעין השונות. אחת מבעיותינו בתחום החברתי היא מיעוט ההשתתפות בפעילויות השונות. פרט לאסיפה בה נבחרה מזכירות הגרעין וסרטים, כמובן, איני זוכר את היות הגרעין כולו בצותא. נדמה לי שלמזכירות אין כל אפשרות לפתור בעיה זו. שיפור האווירה החברתית והגיבוש, כל זה תלוי בחברים עצמם. אין כוח אחר היכול לפתור בעיה זו.

נסיתי להעלות קוים לפעילותנו העתידה אך בזה לא די. עתה המקום של החברה עצמם פהגיש את הצעותיהם ולהביא את בקורתם. אם יכון שיתוף פעולה כזה בין הגרעין לוועדותיו, יהיה הגרעין כולו מעין מזכירות מורחבת המכוונת את פעילותה. במדה ולחרב (או לחברה) יש בעיה כלשהי-

כולנו אוזן.

ח"א
א ר ר א

החוג למוסיקה

מאת מוקי

בשבוע שעבר, ביום חמישי בערב, היתה הפעולה הראשונה של החוג.

אמנם, התכנסנו לני-כן לקבוע את קו הפעולה אך זו היתה הפעולה הראשונה בה התחלנו להאזין לתקליטים בלווית הסבר קצר על תכנם מבנם והכלים המשתתפים בהם.

התקשרתי לפני-כן עם חוה דורון והיא הבטיחה את עזרתה לחוג, ואמנם כבר הושיטה יד כשנתנה לי את התקליט אותו השמעתי בחוג:מדריך לתזמורת לבני הנעורים של המלחין הבריטי בן זמננו בנג'מין ברייטן.

תקליט זה מכיל קטע מאת רונדו של מלחין בריטי אחר: פרסל, בן המאה ה-18, ברייטן בונה על קטע זה את הסבריו. הוא מציג את הקטע ולאחר מכן מפרקו לחלקים מסביר את מבנהו את הכלים המשתתפים בו וכו.

לאחר תקליט זה שמענו "כקינוח" את מוסיקת ליל זעירה" ואת "סמפונית הצעצועים" שניהם של מוצארט.

החוג יפעל בדרך כלל במתכונת הנ"ל דהיינו: שמיעת תקליט עם הסבר ולסיום "קינוח" עם יצירה חביבה ומוכרת.

משתתפי החוג רבים אולם לצערי לא כלם השתתפו בערב הראשון ולעומת זאת באו אחרים שלא נרשמו ושמתתי על כך ואני מזמינם לבוא שנית.

לסיום אני מקוה שהגרעין יקנה פטיפון ויעזור בהשגת תקליטים בכדי שהחוג יפעל כתקנו.

על דא ועל הא – חברים כותבים

נתבקשתי על ידי המערכת לכתוב מאמר קצר שיעסוק בבעיות החברתיות של הגרעין. אודה על האמת כי קטונתי מלהעלות נושא זה, ביחוד לאור המצב בו שרוי הגרעין עתה- בעיצומן של בחירות למיניהן ועוד כהנה וכהנה. אסתפק בהזדמנות זו בהבעת מספר דברי תקוה קצרים.

בבואנו לבחון מהותה של חברה מסוימת עלינו להסב את תשומת לבנו לשני מושגי יסוד – חברה ראשונית וחברה משנית. נגש עתה לבאור קצר של מושגים אלה. החברה הראשונית היא אותה חברה הנוצרת כתוצאה מהתהוות יחסים מסוימים בקרב אותם פרטים המהוים חברה זאת. הדוגמה השכיחה במקרה זה היא – המשפחה אשר חברים קשורים אחד לשני ביחס מסוים, הבעל לאשתו, הילדים להורים וכו'. חברה משנית נוצרת עקב התאגדותם של מספר אנשים לצורך קיומה של מטרה מסוימת. נקח למשל קבוצת כדורגל המשמשת דוגמא ריאלית לסוג זה של חברה. קבוצת כדורגל היא, כאמור, חברה משנית היות וחבריה הקימו אותה לשם קיום מטרה מסוימת שבמקרה זה היא- המשחק המהנה וכל הכרוך בו. מיותר לציין שכאשר מדינה מסוימת תחליט על ביטול משחקי הכדורגל תתפרקנה כל אותן חברות משניות- עובדה המוכיחה בעליל כי רק המטרה היא אשר קימה את החברה ההיא.

עד כאן הכל שפיר, אולם מתעוררת הבעיה בבואנו לברר מה טיבו של גרעין נחל- גוף חברתי בו אנו חברים כעת. ובכן, לידיעת כל המעוניינים גרעין נחל הוא אחד מן המוסדות הממזגים את שני סוגי החברה המוזכרים לעיל. גרעין, בראש ובראשונה הוא חברה משנית היות והוא מוקם כאמצעי לקיום מטרה מסוימת- הגשמת מטרות תנועה וכד'. אולם כאן יש לציין כי הגרעין בתור חברה משנית לא יוכל להתקיים בהעדר אותו היחס בין החברים אשר ילכדם ויגבשם לקראת אותו יעוד אשר הציבו לעצמם בתחילה. היינו קימת כאן תופעה של חברה ראשונית המשמשת במקרה זה מכשיר עזר לחברה המשנית.

אני תקוה כי גרעינו ימלא את תפקידיו הסוציולוגיים שהובאו לעיל ולא יאכזב את אלה שתלו בו תקוות כה רבות, ודי לחכימא ברמיזא....

ח"א

י ו י

מצובה

מצובה הינו קיבוץ באזור הצפון ליד היישוב שלומי והשייך למועצה אזורית מטה אשר. הקיבוץ הוקם בשנת 1940 על ידי עולים מגרמניה שהשתייכו לארגון "מכבי הצעיר". במלחמת העצמאות היה היישוב תחת מצור ערבי אשר נפסק לאחר מבצע בן עמי. שם הקיבוץ ניתן לו על שם "חורבת מצובה" הסמוכה אליו.

דבר המזכירות

ככל שהעלון מתפתח, גדל, יש לנו, למזכירות פחות מה לומר.

אמנם נדמה לנו שנכנסנו למסלול חיים קבוע. מעט הוא החדש שיכולים אנו להוסיף לפעילותנו, פרט לפעילות העתידה בשלומי, רוב הבעיות שבהן נתקלנו בתחילת דרכנו באו על פתרון ובסכמו של דבר אפשר לומר שפתחנו את שרותנו בנח"ל ברגל ימין. אך בכל זאת: הצריך שהועמד להרותנו אינו יכול להקרא מועדון. אמנם יד בדבר יש למשק אשר עדיין לא ספק לנו את הריהוט המתאים בהתאם להבטחתו. אך עיקר העול מוטל עלינו. אין בכוח אדם אחד לצבוע ולסדר מועדון. אין בכוח אדם אחד לטפח את השטח אשר סביב צריפיו. קוינו להיענות מצד החברה לעבודה זאת. לא העלינו בדעתנו שקימת אדישות מסיימת לגבי טיפוח שטחנו. על כן, מחוסר ברירה החלטנו על קיום תורנות חובה לעבודה בשטח (הרשימה תלויה על לוח המודעות). אנו מקווים שנוכל לחנוך את המועדון בזמן הקרוב ביותר. בשבועיים האחרונים שרר אי סדר מסוים לגבי חופשות שנתנו נהגנו בקלות יתר על המדה בשחרור החברה, שלא לדבר על מקרה אשר חבר נטל לעצמו חופשה ללא קבלת רשות. החלטנו להחמיר במתן חופשות. אנו מקווים שהחברה יקבלו בהבנה החלטה זאת. לא נעים לשמוע את המלה לאו אך באותה מדה לא נעים לאמרה. אנו מקווים לשיתוף פעולה מלא בענין זה.

ענין אחר שאסור לעבור עליו בשתיקה הוא פגישתנו עם ישראל ודן מהתנועה. פחתו במדה נכרת הסיכויים ליציא לישוב עולים (לפחות לפי מה שהובטח לנו). נראה לנו שהתנועה תומכת בנו בענין זה במדה מועטה ולא בלב שלם. אך בכל זאת מוקדם מדי להביע דעה על דברי ישראל ודן או להציע תכנית כלשהי. עלינו לשקול היטב את דבריהם, את מצבנו הנוכחי. אל לנו להסיח דעתנו מענין חשוב זה. כן חייבים אנו לציין את חיול בני הגרעין. כה לחי! (חיות מיום החיול יסופרו בפעם אחרת ועל יריעה רחבה יותר) נסיים באיחול לכל החברה:

גמר חתימה טובה !

ח"א

המזכירות

דבר המערכת 1 אוקטובר, ה' תשרי

היות וחיי הגרעין במשק הצטמצמו השבוע ליומיים בלבד, העלון שהוצא הוא קצר ביותר. אני עצמי נמצא במשק רק מאתמול בערב ולכן הודפס העלון בצורה פרטיזנית ביום ששי אחה"צ.

בשבוע הבא לא ימצאו כמה חברים במשק ביום כפור. אני מקווה שהיתר לא ישכחו לכתוב לעלון. למי שיש חומר "בוער" ישתדל נא למסרו לידי עד ליום שני בערב.

עדיין לא קבלתי לידי פתרונות של התשבץ ואני מבקש לנסות לפתור ולמסור את הפתרונות לידי עד יום ששי הבא. לבסוף עלי להתנצל על מקרה בלתי נעים אשר ארע דוקא עם העלון השני. אני מתנצל על כי לא פורסם מאמרו של בני טאוב בעלון. אני מקווה שיותר לא תקרה תקלה שכזאת.

**העורך
ג' ק' י**

תנועה על מפלגתית (?)

אחת הבעיות שחברי הגרעינים של תנועת הצופים נתקלים בהן, היא בעיית השתיכות לזרם קיבוצי שמסונף למפלגה מסוימת.

תנועת הצופים מכריזה על עצמה כתנועה על מפלגתית. אין תנועת הצופים תנועה אל מפלגתית, שהרי היא דורשת מבוגריה ליטול חלק בעיצוב דמותה של המדינה ובחייה הפוליטיים, אם גם אינה עומדת תמיד במבחן זה. אחת הראיות לכך היא שגרעיני התנועה קשורים לאיחוד הקבוצות והקבוצים, הקשור למפא"ל, לפי הסכם הקיים בין התנועה לבין ה"איחוד" (אמנם גרעיני עדת הצופים יוצאים לקבוץ הדתי הקשור למפד"ל, אך דבר זה נעשה מכיון שזהו הזרם הקיבוצי היחיד המספק את דרישות הצופים הדתיים). כאשר נשאלו ראשי התנועה לפשר הדבר, השיבו כי אם ידרוש גרעין תנועתי להשלים משק בשיך לזרם קיבוצי אחר, לא תעמוד לו התנועה למכשול. האם לכך ייקרא על מפלגתיות? האם הכוונה לזרם מסויים ב"הסת"גות" שהגרעין יכול לבטל הכוונה זאת, היא על מפלגתיות? האם עד כדי כך מזלזלים בבינתו של הציבור הישראלי ובבינתם של נציגי ציבור זה בכנסת ובמשרד החינוך אשר החליטו להעניק לתנועה חסות ממלכתית, מתוך ידיעה ברורה שהיא על-מפלגתית?

לא אחת אנו שומעים על מקרים שחברי גרעינים של התנועה אינם רוצים להצביע בבחירות לפי מצפונם מכיון שלפי מצפונם היו צריכים להצביע בעד מפלגה שאינה מפלגת הזרם=קיבוצי אליו הם משתיכים, קרי- מפא"ל. האם מקרה הוא שאחת מבנות הגרעין עמדה ביום הבחירות להסתדרות בפני דילמה דומה?

תנועת הצופים תצטרך לתת את הדעת ואת הדין על כך.

**ח ז ק ו א מ ץ
י ו ר ם**

שער שני

מחנה 80

חורף 1966

בט"ר דותן

בט"ר דותן (מחנה 80) הוא בסיס טירונים צבאי השייך למערך גיבוי לחימה (מג"ל). בבט"ר מוכשרים טירונים לרמת רובאות 02 לשירות ביחידות עורפיות. הבסיס שוכן על כביש 65- כביש ואדי ערה, בסמוך לצומת חנה הנקרא גם צומת מחנה 80.

היסטוריה

[עריכה]

בתחילה היה מחנה 80 בסיס של חיל השריון הבריטי ונקרא "Camp 80". השם נבחר כיוון שהמחנה ממוקם על חלקה מספר 80 במפת מקרקעי ישראל. מאוחר יותר הפך הבסיס לבית ספר לקצינים, ולאחר מכן לבסיס גדנ"ע (הכשרת נוער לפני צבא). בהמשך הוסב לבסיס הטירונים של חיילי הנח"ל, ולאחר שאלה עברו לבסיסים החדש בתל ערד, באמצע שנות ה-90, הפך הבסיס להיות המחנה כפי שהוא מוכר כיום- בסיס טירונים דותן, השייך למג"ל, מערך ששייך לחיל ההנדסה, תחת פיקוד מד"1. ב-29 בנובמבר 2001 התרחש פיגוע התאבדות באוטובוס ליד מחנה 80. מחבל מתאבד פוצץ עצמו באוטובוס "אגד" בקו 823 בצומת מחנה 80. 3 אזרחים נהרגו ו-8 נפצעו.

המפקדים שלנו יודעים בדיוק כמה קלוריות אנחנו צריכים להוציא ביום וגם הטבח יודע. ובכיום יום בהקפדה אנחנו מקבלים את כמות הקלוריות הקבועה+10 קלוריות להליכה לשק"ם ובחזרה שהן בחזקת בקשיש בעברנו. אני אולי מדבר סביב הנקודה, אבל אם תרצו שאדבר בגלוי לב, הרי אומר שהאכל ניתן לנו בקיצוב מוגבל שלא תמיד עונה על הדרישות הגופניות של כל אחד ואחד. לנוכח התופעה המדאיגה הזאת התגייס הערף לעזרה זרם של חבילות מגיע מדי יום ביומו והופך את משכנותינו למחסני מזון עד שניתן לומר כי 80% מן המזון שנכנס אלינו פנימה הוא מן החוץ. אבל אסור להתלונן ובעזרת השם, ההורים, הבנות והמשק כלנו נראים טוב.

חוויות רציניות נוספות הם הבקורים של הבנות וגם פגישות פלגי הגרעין במחנה, ואנו מקווים שנצליח להרבות בפגישות.

כאן אנו מסיימים ומקווים שגם העלון הבא יראה אור.

**שלכם,
הבנים**

לכל חברי הגרעין באשר הם חזק!

אם היתה אמונה בלבנו קודם שיצאנו לטירונות שנוכל להוציא עלונים תכופים ועשירים בתוכן ובמאמרים בזמן הטירונות הרי ש-10 הדקות הראשונות בטירונות הצליחו להמס אשליות אלו עד תם.

דפים אלו מוכנים בזמן החופשה הראשונה. אנו מקווים שנצליח מדי פעם להוציא מספר עמודים בעבור כל חברי הגרעין.

מכיוון שרב החוויות שלנו כאן הן חוויות כלליות ולא פרטיות הרי שנוכל להעלות כאן מעט מדרכו הראשונה של גרעין 'העמק' בצבא.

בדיוק צבאי יצאנו ממצובה, כזכור לכל, וכבר בדרך לקלט התחלנו להרגיש שהאזרחיות חולפת ונשמטת מבין האצבעות.

כל אחד הזדרז לומר את המלים האזרחיות האחרונות וכבר זרקו עלינו את המדים והפכנו לחיילים לכל דבר.

למחנה 80 זכינו להכנס כגוף ולמזלנו לא פיצלו אותנו וחברי הגרעין נשארו יחד פרט לכלי"ם.

חכינו לשטיפת אש בהגיענו למחנה אך כנראה שהממונים חזרו בהם ואת הלילה הראשון בלינו בשינה עריבה, אבל זה חלף מזמן וכבר שכחנו לילות שכאלה. במשך השבועות שחלפו מאז נעשה הרבה כדי להפוך אותנו מאזרחים בעלי הגיון בריא לחיילים בעלי הגיון צבאי וציתנים.

תהליך כזה הינו בדרך כלל תהליך קשה, כי אי אפשר לבנות חייל על יסוד רקוב כמו סתם אזרח ברחוב, כלומר, אנחנו, ואם רוצים להפוך אותו לחייל יש להרוס את היסודות והריסה שכזאת קשה ובלתי נעימה.

אפשר לומר שמבין החברה הנמצאים אתנו עומד הגרעין על רמה גבוהה. היו הרבה הזדמנויות להיווכח ברצון כנה לעזרה הדדית ובשיתוף פעולה בין החברה באהלים ובפעולות. אם היינו צריכים לציין, פגם' גדול בחיי הגרעין הרי היא בעיית החבילות שעליה מותר לנו לספר בהרחבה:

יורם שרייבר וההצדעות בצבא

למזלנו הרע צריך בצבאנו להצדיע לכל בעל דרגה.

כששמעתי את ההוראה לא נעם לי הדבר: האני אוריד מכבודי ואצדיע?-להרים יד מעל המצח להצדעה הנה מאמץ יתר!

בתחילה ברחתי מכל קצין שנקלע בדרכי. באחד הימים בשמירה על המאהל הופיע המ"פ בכבודו ובעצמו ... עד שהורדתי את הנשק כדי להצדיע כבר עבר על פני ובזלזול העיר: "בפעם הבאה תצדיע לי" פעם שניה ברחתי מפני קצין. הלז תפס אותי ושאל: "מדוע אתה רץ ולא מצדיע, בפעם הבאה..." והוא נעלם.

אבל המקרה הפיקנטי היה בשדה ה"קרב": קצין הופיע למולי והצדעתי לו. מה רבה היתה ההפתעה כשהקצין פתח פיו ואמר: "בשדה הקרב אין מצדיעים!" שוב נכשלתי!!! אולי בפעם הבאה כשנלך כבר לתפוש קצין נוכל להצדיע ולזכות בהצדעה חוזרת?!

חדשות בקיצור:

- § ביום חמישי שעבר התקיים ערב גרעינים כללי במחנה ובו ניתנה הזדמנות ראשונה להיפגש ברצינות עם אנשי בחן.
- § מן האיחוד מוסרים לנו כי פרשת ש.ש.ש. נמצאת בטיפול.
- § אריאל נענש בכתיבת משפט מסוים 500 פעם. הענש בוצע בדרך טכנית שאחראית גם להוצאת העלון הנוכחי. הסברים בהמשך הזמן.
- § רן גלעד לא קבל היום חמישה מכתב. גם לא ארבע וגם לא שלושה. היום לא קיבלו אפילו מכתב אחד!!!
- § רני וארן איחרו לחזור מהחופשה בשעה וחזרו למחלקה רק יום לאחר מכן...

רני מספר על- עוד יום

"חברה, לקחת כובעי עבודה ולצאת החוצה בלי נשק", נשמעה הפקודה. ניחושים מניחושים שונים: ריצה? מסעונצ'יק? סתם טרטור?

אך לא, צריך לעבוד במטבח. מייד הורצנו לעבר חדר האוכל, כמובן בשלשות, בשירה כשמבטי הערצה של כל העוברים בדרך מלווים אותנו.

מגיעים לחדר האוכל ומשמסתדרים בורח כל אחד לסוף, מסתתר מאחורי העצים והאבנים, מתחבא-רק שלא יקחו אותו לאיזו עבודה, לא עלינו... (ויד חברי הגרעין על העליונה, כמובן...).

בסוף קלטו מספר פרפרים לקלף תפוחי אדמה, עוד כמה לניקוי, אך ההצלחה הגדולה ביותר נפלה בחלקנו, קרי-של יורם ש. ושלי. הובלנו אחר כבוד למשאית צבאית שנהגה נשאר פעמיים בכתי ד' ואחרי כן גויס לצ"ל. העמסנו מספר ארגזים במספר צורות, קבלנו הוראות מאיזה טוראי עלוב ולבסוף-לדרך!

מגיעים לחדר-צריך להעלות חלב. אני נשאר, יורם ממשיך לאי-שם. גומרים למלא חלב ומסתובבים בעיר מוזנחים כילדי כפר ערבי נידח, מלוכלכים (לא היו מים חמים במחנה) וכו' וכו'...

אך מה לעשות, המשאית לא חוזרת-נו, התקפות הלב נתרבו בחדרה. המשטרה הוזעקה כשש פעמים וכל קצין שעבר ברר שמא ברחנו מהמחנה...

אבל העיקר-לצאת מהמחנה, לנוח מהאווירה הצבאית ולראות בני-אדם מהציוויליזציה.

מחר נוסעים לחיפה...

טעג וואלפי לחים

שער שלישי

בחן

מאי 1966 - אפריל 1967

מיקום קיבוץ בחן במפת ישראל

בחן הוא קיבוץ ששמו מוזכר בישיעיהו ומשמעותו מגדל צופים. קיבוץ בחן - נוסד בשנת 1954 על ידי גרעין נח"ל ל"מרחב" יוצאי אמריקה הדרומית. אוכלוסייה: 370 נפש. ענפי המשק: חקלאות - כותנה, תירס לתעשייה, רפת, לול ופיטום, בתי צמיחה לנוי ואבוקדו. בתעשייה - מפעל "תחכום" - ייצור מבלטים ומכבשים. בתחום התיירות: "כיופון" - אירוח ולינה כפרית. היישוב הינו חלק ממועצה אזורית עמק חפר.

[עריכה]

קישורים חיצוניים

שלום חבר'ה! תשרי תשכ"ז

שוב לקחה לה המערכת חופשה מוארכת וכעת מנסה היא בצעדים רחבים להוציא שוב עלונים בתיכופות נורמלית ככל האפשר.

למעשה זהו העלון הראשון של השנה החדשה שנת תשכ"ז הבאה עלינו לטובה. לכבוד זה יוצא "מוספון" מצויר שבו מבוטאים מספר מקרים ומאורעות בחיי גרעין בבחן. לקראת השנה החדשה נאה להרהר מעט בשנה המתרחקת להסיק מסקנות ואם יש צורך גם להסכים: "כן, חבר'ה טעינו קצת". זאת נסתה נורית לעשות למענינו במספר שורות.

סליחה...

השנה שעברה עוד לא התרחקה הרבה ומאורעותיה לא נשכחו, והשנה החדשה עוד לא הספיקה להביא חוויות חדשות. זהו הזמן המתאים לעשות חשבון-נפש.

עברה שנה של חיים יחד, של מפעלים גדולים, ושל חיי שגרה יומיומיים ואפורים; ובכל אלה עמד הגרעין בהצלחה - על זאת כל הכבוד! חבל שלא תמיד פעל הגרעין בצוות מלא.

ביום כזה עולים תחילה הפרטים ולא הגרעין, וההרגשה שאולי לא נעשה מספיק למען כל פרט מעלה את הרצון לפנות לאותם חברים ולבקש סליחה:-

מכל אלה שיצאו מאחת מאסיפות הגרעין מאוכזבים בגלל דחית עיקרון שלהם, או חוסר כוונת ראש מספיק מצד החבר'ה,

מכל אלה שהרגישו עצמם מבודדים ומקופחים בגלל שלא הבינו אותם

מכל אלה במרחקים שהם חלק מאתנו אך לא תמיד הרגישו זאת היטב,

ולבסוף מכל אלה שהרגישו עצמם יום אחד קצת עצובים.

נסלח על כל אלה ונחל יחדיו שנה חדשה מתוך רצון לפעולה ולגיבוש גרעין ולהגשמת המפעל במשק.

בראש השנה היה הגרעין בחופשת חג כך שלא חגגנו את החג יחד, אך במקום זאת נפגש הגרעין בחלקו הגדול בפגישה של המסגרת שנערכה בחיפה. בהמשך לכך בקרו הרבה מהגרעין במצובה וזכו שם כרגיל ליחס נאה וקבלת פנים נאה.

באחד מימי החופשה נערך אי שם בדרום הארץ מסדר סיום לקורס מכ"ם וגם נדחי הגרעין זכו לראות את החבר'ה בבית. הסיכום לקורס כפי שנראה לגרעין מבוטא במסגרת להלן-

מזל טוב עם קבלת הדרגות ולהמשך דרככם בהצלחה!

אסור לקפח גם את חברינו שמהווים את הקשר הישיר שלנו לתנועה: אהרון יוסי ופרויקה. לאחרונה זכינו לביקורים מצידם וכל ביקור מסתיים בהבטחה מחודשת לסדר חדר מיוחד לחלתיניקים. נקווה שהעניין יסתדר במשך שנה זו.

בסוכות מקווה המשק לארח את כל המסגרת-כששים איש זה מחייב את החברים להלין את חברי המסגרת בחדריהם. כמובן, הגרעין לא יטמן ידיו בצלחת ולא נשאר אלא ליחל לבואם.

המוסדות החדשים של הגרעין החלו פעולתם, ובין שאר הדברים ביררה המזכירות במקומות המתאימים ונמסר שבניגוד לשמועות שנפוצו על ביטול ביעור הבערות יצא גרעין העמק למבצע. שאלתביטול ביעור הבערות עלתה עקב כשלון גרעין הבנים בדימונה, ועקב גיוס גדול של מורות חיילות. בנוגע לנו התקבלה הסכמה מפורשת מטעם אהרון ידלין, והסכמה מהגורמים הצבאיים הנוגעים בדבר.

חוץ מפעילות זאת יש חמישה חברים שפועלים בחמש מועדות המשק: ועדת הספורט, ועדת עלון, ועדת תרבות, ועדת משק, מזכירות.

על פעילות צבאית אסור, כמובן, לספר, אבל בגלל מספר הכונוניות הרב בזמן האחרון קבלו הבנים עיגולים שחורים סביב העינים והמשק הופרע משלוותו באמצע הלילה כך שהסוד נפץ במהירה.

למותר לציין שלא היו מריבות על רקע דתי בגרעין למרות אי אחדות הדעים בקשר לצום הכיפרים, ולמרות שגם פרויקה היה במשק...

את הדפים האלה נסיים בתקווה לראות בעת יותר את כל החבר'ה, כולל המכ"ם ובתקווה שכולם יתרמו מפרי עיטם לדפים אלה וגם לעלון המשק!
ולקינח:-

ענין של הגדרה

בארוחה החגיגית שנערכה בערב סוכות בסוכה נשמעו מספר עקיצות מקוריות ביניהן קריאתו של יגי אל אורן: "היה חתיכת חלודה משתוללת!"

אורן לא נשאר חייב ובארוחת הצהריים בקש מהמגיש "מים עם חורים ניידים"...

שוב בקורת.../ רני

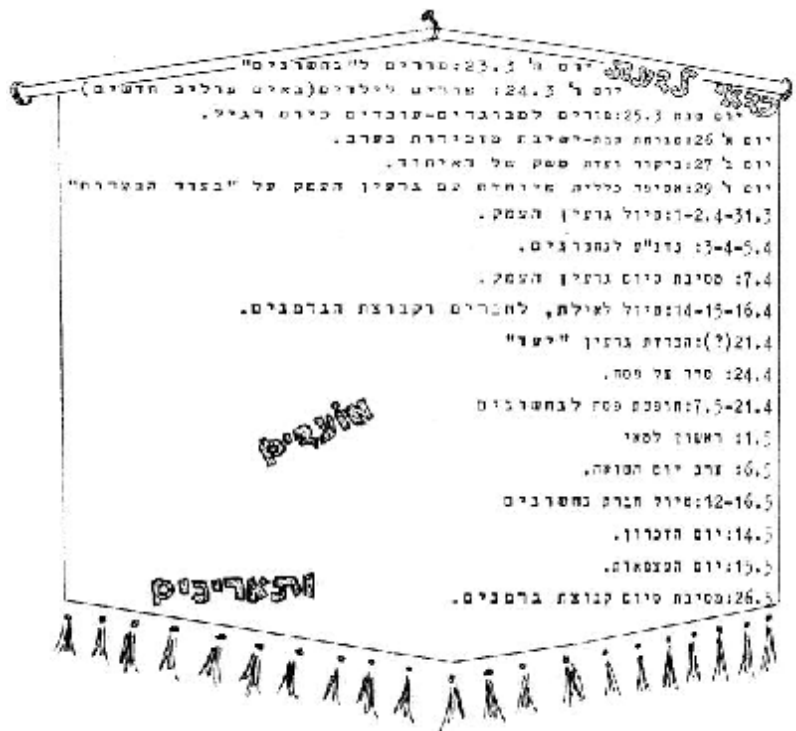
ברצוני להתריע על תופעה שהפכה אצלנו לתופעה שכיחה ביותר והיא אי קיום החלטות. הגרעין מתכנס בממוצע אחת לשבועיים ועסוקו העקרי הוא החלטת החלטות בתחומים שונים של חיינו כאן. עדיין אין לנו דפוסי חיים משורשים, דפוסי חיים הקובעים מה יש ומה אין לעשות, על מה חלה הוראה זו או אחרת ועל מה לא. אנו עוסקים איפוא בהרכבת הכלים ליצירת דפוסי החיים.

אבל כאן אנו נתקלים מדי יום ביומו בתופעות של חוסר התחשבות ברצון זה של בנין חיינו. דוגמאות לא חסרות. הן בתחום החברתי (נסיעות שלא אושרו ע"י המזכירות והמ"מ) בתחום התרבותי (אי הופעת חברים לפעולות שהן זכות ולא חובה וכו' אי הופעה לאספות משק כשרבים בוחרים לעסוק בדברים אחרים), ואולי בעיקר בתחום הפיננסי. הושגה החלטה יפה בגרעין בדבר הקופה המשותפת. העקרון המנחה היה הרצון להמנע מהצורך לקחת כסף מן ההורים והרצון להרגיש כמשפחה אחת, אך מה נאמר כאשר חברים "מצפצפים" על החלטתם ובידי כל חבר שלישי יש כסף מהבית (או שארית מכסף שקבל להוצאותיו).

אולי כדאי שנפסיק להחליט ואז לא יעיק הדבר על מצפון אותם חברים שהדבר אכפת להם! נכריז על עצמנו כעל חברה בלתי מחייבת, חברה חסרת כל חוקים, תקנונים וכבלים אחרים. נראה כיצד נראה אז.

חבריה, מדברים הרבה על כנות ועל הכנה לחיים יותר צודקים ויותר טובים אך היכן התוצאות?

רני

שער רביעי

בית שמש

מאי - נובמבר 1967

בית שמש	
שם באנגלית	Bet Shemesh
מחוז	ירושלים
אוכלוסייה	65,900 תושבים
צפיפות אוכלוסייה	1,924 אנשים לקמ"ר
שטח שיפוט	34,259 דונם
דירוג חברתי-כלכלי	בינוני-נמוך (4 מתוך 10)
אוכלוסייה לפי גילאים	
גילאי 0-4	19.7%

בית שמש היא עיר במחוז ירושלים בישראל. שטח השיפוט שלה הוא 50,500 דונם. היא הוכרזה כעיר ב-25 ביוני 1991. לפי נתוני הלמ"ס (הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה) נכון לדצמבר 2005, יש בבית שמש 65,900 תושבים. האוכלוסייה גדלה בקצב גידול שנתי של 6.4 אחוז. רוב תושבי בית שמש הם יהודים. היחס בין נשים לגברים הוא 1,003 נשים לכל 1,000 גברים.

לפי נתוני הלמ"ס נכון לדצמבר 2004, העיר מדורגת בדרוג חברתי-כלכלי בינוני-נמוך (4 מתוך 10). אחוז הזכאים לתעודת בגרות מבין תלמידי כיתות י"ב בשנת תשס"ד (2003/2004) היה 46.2 אחוז. השכר הממוצע של השכירים בשנת 2003 היה 5,010 ש"ח (ממוצע ארצי: 6,008 ש"ח).

- תוכן עניינים** [הסתר]
- 1 היסטוריה
 - 2 גאוגרפיה
 - 3 אקלים
 - 4 תרבות
 - 5 ערים תאומות
 - 6 קישורים חיצוניים

היסטוריה [עריכה]

בית שמש נזכרת עוד בתנ"ך, בספר שמואל א', שם מסופר על חזרתו של ארון הברית לישראל דרך בית שמש. שרידי היישוב העתיק באזור נמצאים ליד בית שמש של היום, באתר **תל בית שמש**. במלחמת העצמאות, הצבא המצרי פלש לאזור והקים משלט באזור שבו היום נמצאת בית שמש הוותיקה. במשלט זה, שנקרא **המשלט המשותף**, ישבו במשך מספר חודשים חיילי חטיבת הראל כשהם מרוחקים כ-60 מטר בלבד מהמצרים. על משלט זה הוקמה העיר בית שמש ועליו **כתב חיים חפר** את המילים "על המשלט יושבת עיר". המשלט המשותף נכבש במהלך מבצע החר, באוקטובר 1948. היום נמצא במקום זה **רחוב המשלט**.

בית שמש של ימינו הוקמה ב-כז בכסלו ה'תשי"א 6 בדצמבר 1950 כמעברת הירושלמי. יישוב סמוך שננטש במלחמת העצמאות. גרו בה בעיקר עולים מאיראן, עיראק, אס כי במהלך השנים הגיעו לעיר גם עולים מאתיופיה, רוסיה וארצות הברית. בע המעברה למבני קבע, וב-25 יוני 1991 יג בתמוז ה'תשנ"א קיבלה בית שמש מ

מפקד תושבים

בתקופה הראשונה לשהותנו במקום ערכנו מפקד תושבים בעיירה. המפקד כלל פרטים שונים כגון:- ארץ מוצא, שנת לידה, עבודה, מספר ילדים וכן פרטים על תחומי התענינותם של האנשים בנושאי תרבות אמנות השכלה ובידור וידיעתם או אי ידיעתם את השפה העברית (קראו וכתוב).

לקראת סיום המפקד פרצה המלחמה ומנעה השלמתו. ההערכה היא כי פקדנו בין 90%-85% מכלל האוכלוסייה, ניתוחי הנתונים מן המפקד נמצאים בבית שמש (בבני הנח"ל) ברשימות מיוחדות וכמו כן נמצאים שם כרטיסי המפקד. יש להביא בחשבון כי תשובות רבות תלויות בפוקד ובדרך התייחסותו למיפקד אשר הפך אחרי מספר ימים לענין של שגרה ואפילו מעמסה נפשית וכמובן שהתוצאות נראות לקויות בחוסר שלימות בנוסף לחוסר מכנה משותף בין הפוקדים לגבי הגדרת דברים מסויימים (כגון רמת ידיעת עברית). בכל זאת הפקנו מהמפקד רשימות ראשוניות של אנשים הזקוקים ללמודי עברית וגם רשימות של אנשים המעוניינים בפעילות תרבותית אחרת. ניתן במידת הצורך להוציא מסקנות כלליות נוספות.

עיקר חשיבותו של המיפקד יש לראות בהיותו אמצעי ליצירת קשר והיכרות ראשונה עם התושבים וזה הוכיח עצמו כדרך טובה מאד ליצירת קשר בלתי אמצעי זה.

מחקר סוציולוגי

אחת המשימות שהוצבו בפנינו היתה עבודה משותפת עם החברה לשרות סוציולוגי בע"מ שקבלה עליה לבצע מחקר עבור משרד החינוך על נושא תחומי ההתענינות ואפשרויות ההפעלה של הנוער בעירות פיתוח אשר איננו מעוניין ואיננו משתתף בפעילויות הרגילות הקיימות. אנחנו היינו צריכים לשמש אנשי השדה במחקר הנ"ל. ניתן לומר שלא עמדנו במשימה ולמעשה רק עשינו את השלבים הראשונים והכנות הרקע למדגם הרציני. זאת מתוך חוסר רצון של הגרעין לעסוק במחקרים וגם מתוך כך שהעניין התארגן כבר אחרי התחלת הפעילות כאשר היינו כבר פחות פנויים לכך. המשימה נשארה פתוחה לגרעין הבא אחרינו ויתכן וזה שיהווה תחליף למיפקד – כדרך היכרות הדדית עם התושבים.

רשמה סגן ג'רי שורץ

בפתחו של סיכום

חברי גרעין הנח"ל "העמק" חניכי תנועת הצופים התנדבו, תוך כדי שירותם הצבאי ובנוסף עליו מבחינת משך זמן השירות, לעלות לבית שמש ולעסוק בה במשימות תרבות נוער וספורט לכלל הקהילה.

חברות וחברי הגרעין (23) שוכנו בשני מבנים של המועצה המקומית והחלו במפקד מדלת לדלת בכל העיירה. המפקד שימש למפגש הדדי בלתי אמצעי עם כלל התושבים והעלה קוים לפעולת הגרעין.

לאחר איסוף הנתונים ואיתור היקף הבעיות השונות החלו חברי הגרעין בעבודה מעשית בביעור הבערות. בפעולות בקרב ילדים ונוער, בהפעלת ספריה וחדרי עיון, בטיפול במניעת עבריינות וביקור סדיר במוסדות חינוך, בארגון ארועי אמנות והסברה, בהקמת אגודה לתרבות הדיור ובעבודה קהילתית, בארגון חוגי מבוגרים, בהפעלת ענפי ספורט ועוד.

חברי הגרעין חיו בקומונה ופעלו כצוות מיוחד. שכר הקיום לכל חייל נקבע ל-171 ל"י לחודש ושולם ע"י משרד החינוך והתרבות באמצעות צה"ל. הפעלת הגרעין חייבה תיאום בין-יחידתי במשרד החנוך והתרבות ומגע הדוק עם משרדי ממשלה מוסדות ציבור וגורמים מקומיים שונים. תיאור הפעילות בתחומים השונים, לקחים והישגים, הערות הארות השגות וערעורים – מעין "צוואה" לגרעין "צפית" הבא לרשת ולהמשיך במפעל גרעין "העמק" – כלולים בדפים הבאים הניתנים כלשונם.

מן הדברים הפשוטים והטכניים לכאורה עולה וניצבת דמותם של בני נוער ישראליים אשר התנדבו למילוי משימה בלתי רגילה בכושר וברוח בלהט ובמסירות שקשה למצוא דוגמתם.

חיים ציפורי

למתחיל

שער לקורא החדש

כתיבה מיוחדת לחרשים אילמים
רשמה: גלי
 העבודה עם קבוצת החרשים אילמים התחילה בסוף התקופה כך שזאת היתה בעיקר הסתכלות, כי לא נותר זמן להיכנס לעבודה בצורה רצינית.
 בכיתה יש שמונה ילדים בגילים שונים מגיל 9-41/2. העבודה קשה ומסובכת ולמורה אחת קשה מאוד להשתלט על שלש הרמות שבכיתה.
 מה שנדרש ממני היה לעזור למורה מבחינה משמעתית במשך השעור, וכן גם במתן עזרה בכתיבה ובקריאה. עבודה זו קשה מאוד בעיקר מבחינה ריגשית אך מאידך היא מעניינת וחשובה ביותר. אדם שיכנס לעבודה לתקופה של 6 חודשים לפחות יוכל לתרום הרבה לילדים ולכתה זו.

חוג שחמט למבוגרים
רשם: יורם
 משתתפים כ-8 מבוגרים הנפגשים אחת לשבוע בבית החיל. ההופעה אינה מלאה. כ-3-6 כל פעם. הפעילות כוללת משחקים בלבד מכיוון שרובם אינם מעוניינים ללמוד. נראה לי כי יש לערוך הרשמה מחודשת לחוג בתנאי שיושג מדריך במקומי.
 הבאנו למשחק סמולטני את האמן יאיר קריידמן וחברי החוג השתתפו במשחק.

חוגי מבוגרים
רשמה: סלי
 החוגים שנתקיימו: עזרה ראשונה, שחמט, התעמלות לנשים ותפירה.
 שלשת החוגים הראשונים הופעלו על ידי חברי הגרעין, חוג התפירה הוקם בשיתוף עם ויצ"ו.
המשתתפים והמעוניינים בחוגים: אותרו ע"י המיפקד שבו הביע כל אחד ואחד את רצונו להשתתף בחוג זה או אחר.
המטרה היתה לקיים עוד חוגים שונים: גאוגרפיה, אנגלית, צרפתית, הנחלת לשון, ציור וכו'. אלא שעם תחילת החופש אי אפשר היה לפעול גם משום הקושי שבמציאת מורים, וגם משום יציאות רבות של האנשים מן המקום.
 עם תחילת שנת הלימודים החלה מועצת הפועלים בארגון חוגים והכונה לפעול אתם במשותף בתאום עם מחלקת החינוך של המועצה המקומית.
סיכום: יש לבוא בקשר עם מועצת הפועלים ומחלקת החינוך של המועצה, ותוך תאום אתם להפעיל את החוגים.

גרעין נח"ל – העמק סיכום פעולות בבית שמש מאי – נובמבר 1967

משרד החנוך והתרבות – הקרן ע"ש ג. יוספטל ז"ל

חדר עיון – בבית ספר עדיהו רשמה – חניה

בחדר העיון של ב"ס "עדיהו" התחלתי לעבד בערך עם תחילת שנת הלימודים. בתחילה היתה העבודה מעטה ביותר מכיוון שתלמידים כלל לא באו לחדר העיון אך עם התקרב חג הסוכות החלו מורים לתת לתלמידים עבודות רבות הדורשות עיון בספרים רבים ואז החלו לבוא תלמידים. חדר העיון היה פתוח גם בימי החפש בבקרים ותלמידים רבים באו לעבוד בו.

תפקידי בחדר העיון הוא בעיקר השגחה על שקט, הפנית תלמידים לספרים המתאימים תוך כדי הנחייה לגבי השימוש בהם ומתן עזרה בהכנת השעורים עצמם.

כמו-כן אני עושה כל עבודה הקשורה בחדר עיון כגון: סדור הספרים במדורים (חדר-עיון זה הוא חדש ועדיין אינו מסודר), הכנת תיקים בכל מיני נושאים כמו גיאוגרפיה וטבע ועוד.

עבודה נוספת שקבלתי על עצמי היתה עזרה יום יומית לילד המתקשה בביטוי. אני קוראת איתו ומלמדת אותו לבטא כראוי.

רצוי מאוד להמשיך ולפתח את חדר העיון שרק עכשיו נכנס למסלול הנכון.

מועדון ערב "חצרות" רשם: עמי

מועדון זה נפתח כמועדון משחקים לערב, עבור נערים ונערות בגיל 18 ומעלה. הוא פעל בחורף 1966 ואכלס בתוכו עד 80 איש לערב. נערך חוג לתרבות עמים חד שבועי שמשך קהל מאזינים רב. במוצאי שבתות נערכו ערבי רקודים.

במועדון הוגש כבוד קל שכלל תה, קפה, ועוגיות תמורת תלושים שנקנו בכסף.

בקיץ 1967 פתחנו את המועדון גם בבוקר וגם בערב. בבוקר עבור מובטלים ובערב עבור נערים ונערות בגילים 18 ומעלה. בערב ביקרו בממוצע 25-30 איש.

בתחילה הוגש משקה קר (תמורת תשלום) ויותר מאוחר גם קפה ותה. המועדון כמבנה לא מתאים די הצורך למטרות רקודים או הרצאות. יש לערוך בו בדק בית יסודי. לארגן מחדש כרטיסי חבר ולהתחיל בקיום חוגים.

עקב המלחמה, חום הקיץ, ומצב האבטלה החמורה, לא ביקרו במועדון בשעות הערב הרבה נערים. (נערות בכלל לא). לקראת החורף יגבר זרם המבקרים במועדון.

במועדון פועל מדריך מקצועי צטעם המועצה המקומית המכיר את הנוער המבקר בו ויודע כיצד לשוחח אתם וכיצד להסדר אתם. על מנת לגרום לכך שגם בנות יבקרו בו יש למצוא עסוקים ומשחקים שיענינו את הבנות.

עתונים יומיים, ושבועונים שהובאו למועדון נקראו על ידי חוג מצומצם ביותר.

מרכז הנוער רשמה: נורית

העבודה במרכז הנוער החלה למעשה עם תחילת הלימודים. למרכז הגיעו תלמידים חדשים, אותם צריך היה לקבל, ולכוון לקורסים השונים: מסגרות, נגרות ותפירה, וזאת במטרה לבדוק את רמתם לגבי לימודים בשעות אחר הצהריים בהם לומדים למודי יסוד. אני השתלבתי בעבודה במרכז הנוער ועסקתי בין היתר בבחינות ובמיון הרמות השונות. כאשר התחילו כבר ללמוד עסקתי בהשגחה מתמדת על ההופעה ללומדים, בעיקר על אלה שהובאו בעזרת קצין בקור או ע"י משרד הסעד, היות והם נוהגים להעלים לעתים מבית ספר או לטייל בזמן השעורים. בנוסף לכל זאת עסקתי בעבודה משרדית רבה המתלווה למוסד מעין זה – בעיקר דיווחים לכל הרשויות הרבות אליהם כפוף המוסד. פרט לעבודה במרכז הנוער בבוקר עבדתי בארגון שני בתי ספר לנערים עובדים – בערב, שאף הם נערכים במתקני מרכז הנוער.

האחד בית ספר לחניכות – בנות העובדות בשני מפעלים בבית שמש – "אנדרסן" לתפירה ו"צברה" לסריגה. נשלחו מכתבים על פתיחת בית הספר לבנות, ירדנו למפעלים ואספנו את הבנות בעזרת סניף הנוער העובד במקום. בית הספר לחניכות פועל פעמיים בשבוע וגם כאן יש צורך במעקב על הבנות בהתחשב בכך שרובן נמצאות במקום מתוך הכרח. צריך להסביר להן את חשיבות הלימודים. כתנאי להתקדמותן ובכך נעזרנו גם ע"י מנהלי המפעלים. היום מתנהלים הלימודים כסדרם.

בית הספר השני הוא לנערים עובדים וגם כאן עיקר העבודה היתה בהבאת הנערים והנערות לבית ספר. נפתחו שתי כתות יסודיות לאלו שלא סיימו כיתה ח' וכתה על יסודית הכוללת בתוכה כאלה שלמדו כיתה ט' או י'. היום ישנה הצעה להפוך את הכיתה העל יסודית למקצועית, כדי לעורר ענין רב יותר בין התלמידים, בכך שמציבים להם מטרה להתקדמות. היום מקיפות המסגרות של למודי ערב כ-60 לומדים וניתן להגיע למספר גדול יותר של לומדים. חשוב מאוד לעקוב אחר מספר הלומדים ולשוחח עם הנערים והנערות שיחות אישיות ולהבהיר להם את חשיבות הלימודים להתקדמותם האישית.

חוגי חליליות רשם: רני

אורגנו 3 חוגי חליליות לילדים בגיל בית-ספר יסודי, בשני בתי ספר שהיו מעונינים בכך. ממלכתי ג' ובית ספר "עדיהו".

חוג אחד למתקדמים שהתחיל בשנה שעברה בהדרכת מורה שכיר שלא המשיך השנה ושני חוגים למתחילים. הפעולה כללה כ-40 ילדים שהתמידו פחות או יותר בהופעה לשעורים.

רצוי מאוד להרחיב את רשת הלומדים ולקיים חוגים במספר בתי ספר בכל העירה. החשיבות בזה רבה היות וזהו החינוך המוסיקאלי היחיד שניתן לתת לילדי העירה בשלב זה.

בית ג'ימי – ספריה וחדר עיון רשמה:ניצה

עבדתי במישרה מלאה בספריה ע"ש אהרון שמי.

הסיפריה מורכבת מ-א) סיפרית השאלה לכל הגילים.

ב) חדר עיון שבו עוסקים התלמידים

בהכנת שעורים ובעיון בעתונים.

ג) הצגת תערוכות ממרכז תרבות

עמים לנוער.

בבואנו לבית שמש היו בספריה 1500 ספרים. הגדלנו את המספר בערך ב-2000 ספרים נוספים ע"י פעולות שונות הן בבתי הספר בחיפה, נתניה ורמת חן והן בשבטי הצופים: המצב היום הוא שמש' המבקרים בחדר העיון – 50. ונס' המחליפים ספרים – 50 בלבד.

עבודתי התחלקה לשלושה חלקים:

א) בשעות הבוקר – עיסוק בספרים הנוספים לספריה, מיון, רשום, הכנת כרטיסי קורא, קיטלוג וכו'.

ב) בשעות אחה"צ – החלפת ספרים לקוראים.

ג) " " עזרה לתלמידים בשעורי בית ושימוש בספרי עזר.

בחופשים היתה הספריה פתוחה הן בשעות הבקר והן בשעות אחה"צ. בחופש הקיץ הובאו ילדי הקיטנות לספריה וקראתי להם מספרית המקום על מנת:

א) להביא לידיעת התלמידים על קיום הספריה.

ב) למשוך את לבם לקריאה.

כתוצאה מפעולה זו נרשמו ילדים נוספים לספריה ההשאלה.

קשיים רבים נוצרים מעובדת היות הבנין קטן מאוד ובכך מצמצם את יכולת הקליטה שלו. לכן נאלצנו להנהיג שיטה של כרטיסי חבר אשר לדעתי לא הוכיחה את עצמה היות ובאופן אוטומטי הגבילה את מספר הבאים לספריה ללמוד, והיום באים רק אלה אשר בכלל אינם מסוגלים ללמוד בכוחות עצמם. הפתרון היחיד הוא הגדלת הבית.

מסקנות לגבי המשך העבודה:

א) יש להמשיך ולהגדיל את מספר ספרי הקריאה ע"י פעולות שונות בבתי הספר השונים בארץ, בשבטי הצופים או בכל מקום אחר.

ב) להביא לידיעת ילדים ומבוגרים על קיום מוסד זה ולארגן פעולות שונות כגון הקמת חוג הספר הטוב, הקראת ספרים וכו'...

ג) הגדלת הבנין חיונית ביותר!

מפעל הקייטנות רשם: בני

עם שובנו מן הפעילות הצבאית בתקופת המלחמה, בסוף יוני, התגייסנו להפעלת מפעל הקייטנות, במסגרת הקייטנות החילוניות שבמקום.

א) כל מפעל הקייטנות רוכז בידי אחד מחיילי הנח"ל.

ב) קייטנת גילאי א-ד תוגברה בשני נחלאים שעסקו בהדרכת הקבוצות הבוגרות, ארגון חוגים ועזרה ברכוז הקייטנה.

ג) קייטנת ה-ח – רוכזה ע"י אחד הנחלאים והדריכו בה 5 נחלאים נוספים.

ד) מסקנות – 1. תפקיד של מדריך קבוצה בקייטנה אינו מתאים לנחלאים, אך באפשרותם לדאוג להכשרה יסודית יותר של המדריכים.

2. הקייטנות לקו בהעדר כח אדם בעל הכשרה מספקת. סבה אפשרית – הכנה לקויה וחפזה של הקייטנות מהעדר זמן מספיק.

3. יש לדאוג לרכוז קייטנה ע"י בעל מקצוע, רצוי לקיים את הקייטנות כקייטנות חוץ במגמה להפוך אותן למפעל מרשים ומושך יותר.

חוג התעמלות לנערות "בהפועל"

רשמה: גלי

התחלתי את החוג עם ארבע בנות פעמיים בשבוע. היום משתתפות ארבע עשרה. לדעתי לא השיג החוג את מטרתו. המטרה היתה שהחוג יתקיים לנשים מבוגרות, אך הן הפסיקו לבוא מפני שרוב המשתתפות היו בחורות צעירות, ואי אפשר להתאים תרגילים משותפים לשתיהן שונות כל-כך. נוסף לזה חצי מהשעור שלי הועבר ע"י מאמן אשר לדעתי אינו יכול להעביר התעמלות לנשים, דבר שגרם שארבע בנות תעזבנה.

כדי לקיים התעמלות לנשים צריך לקיים שני חוגים, אחד למבוגרות והשני לצעירות יותר. אני בטוחה שכך תהיה לזה הצלחה הרבה יותר גדולה, מפני שהבנות בהחלט מעונינות בזה.

חוגי עזרה ראשונה למבוגרים

רשם: יוסי

נערך במסגרת מגן דוד אדום ויועד לעובדי ציבור (שרתים, מזכירות ב"ס וכד') אולם כפי שנאמר ע"י גורמים שונים מהמועצה עלולים חוגים למבוגרים לנחל כשלון ובאמת בשטח זה למרות ההרשמה הגולה מיד בהתחלה נשרו רוב הבוגרים. אי לכך נאלצנו לצרף את הבודדים שנשארו לחוג מקביל של צעירים. אותם בודדים הגיעו ועברו את הבחינות בהצלחה. יש לציין את הרצון החזק שהביעו להמשיך בקורסים מתקדמים יותר.

שער חמישי

אימון מתקדם

1968

עלון סיום - גדוד 50 מחזור מ"ז

במבט חטוף

גמרנו עם המשק, גמרנו עם החיים הטובים. אחרי פרידה ארוכה ונעימה חזרנו אל הקיטבגים והחגור, אל את החפירה, אל הפק"ל הכבד- אל הצבא. בגדוד אין זמן. יש רק חצי שנה, מכסימום תשעה חדשים וצריך להספיק המון. אין מקום להדרגה, יש לעשות הכל מהר מהר וחזק חזק. למען ההתחלה המעודדת אנו יוצאים ביום השלישי שלנו בגדוד למסע קצר של 100 קילומטרים בערך. אבל כמו כל דבר בעולם גם 100 קילומטרים נגמרים, על אף שבוטבול לא כל כך האמין בכך במשך ההליכה. לאחר שהכל הסתיים הזמין אותנו המ"פ לשאוג את קריאת ה"עלה קרב" המסורתית.

חיילי המחזור,

בעוד מספר ימים יגיע מחזור זה בגדוד לסימו, ואתם, חלקכם יצא לשל"ת, החלק שנבחר להשאר באחוזים, ישאר בגדוד- מי בשמחה ומי בפחות שמחה הסגל הקבוע ימשיך, כמובן, בעבודתו. אנסה בכמה שורות לסכם את המחזור. מחזורכם היה שונה מן המחזורים בגדוד עקב אורכו. לכאורה נתן היה לצפות כי תקופה זו תבטיח לגדוד אפשרות להרבות ולהתאמן יותר מכל מחזור קודם אך למעשה היו פני הדברים שונים. רוב הזמן הוקדש לבטחון השוטף ובנושא זה השגנו שיאים ששום מחזור קודם לא חלם עליהם.

אם נסכם את רמת האימונים שאליה הגענו הרי נראה כי למרות הזמן הקצר שהוקדש לאימונים- הגענו להישגים נאים. הדבר בא לידי ביטוי בתרגיל הגדודי המשוריין ובהישיגי הפלוגות המסייעות שהגיעו להישגים נכבדים בבוחן הצה"לי. יש מספר נושאי אימון שחלק מן הפלוגות לא עבר- וחבל.

בנושא הבטחון השוטף ההישגים מרשימים ביותר. עבדתם לא פעם תחת אש ובהצלחה. במגעים שהיו עם אנשי אל- פתח יצא הגדוד וידו על העליונה. השיא היה בפעולת כראמה שבה בצענו את המוטל עלינו בצורה הטובה ביותר.

התקופה שבה שרתתם בגדוד היתה תקופה מעניינת. אני מקווה שגם אתם תזכרוה ככזאת. למרות שנהוג לומר בגדוד כי המחזור הקודם היה טוב יותר אני אומר כי הייתם מחזור טוב. אני מאחל לכולכם הצלחה בכל מעשיכם.

המג"ד

גלגול לשמאל, גלגול לימין, גלגול לאחור, בקורת הציוד, היכון, קפוצ'...! קפוצ'...! קפוצ'...!

סוף סוף קורס הצניחה. כמה חכינו לו, כמה ייחלנו לו והנה הוא בא. אין יותר טרטורים, אין יותר קריעות.

אפילו האלונקות אינן מפחידות כאשר יודעים שהן תקופלנה בדיוק בשעה 10.30.

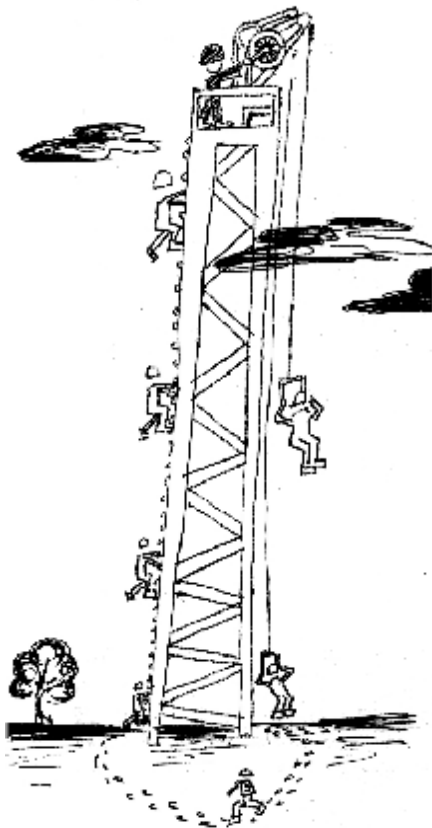
הקורות כאילו נהיו קלות יותר ובכלל- היה טוב- עד היום הוא הארוך:

התאמנו כדרכנו בקורס ב"מגרש המשחקים" הנרחב וכבר עמדנו לצאת להפסקת הצהריים כשלתעת התקבלה הוראה להמשיך ולהתאמן כל הזמן כי הגיע אורח כבוד מאי שם. מה עושים? אני התאמנתי באותה שעה דוקא על המניפה האימתנית. בקיצור- באותו מעמד הספקתי לקפוץ מהמניפה לפחות 15 פעמים.

מחקרים אחרונים מעידים כי מספר שעות השינה שצורך אדם נורמאלי הן כ-8 ביממה. אצלנו זה היה מסתכם בדרך כלל ב- 2 למי שלא היה קאדר. לכן אין להתפלל שלעתים, באמונים, היו העינים נעצמות קצת..... הטפול היה תמיד מהיר וחד משמעי.....

בגדוד הכל "דופק" פיקס- במיוחד האוכל. בתקופת האימונים הראשונה שלנו הגיע אוכל בכמויות כה גדולות עד כי ממש חשנו חרפת רעב. כל חלוקת אוכל היתה הוכחה נצחת לתיאוריות של דרוין בעניין מלחמת הקיום.

הגענו לקווים.

המרץ היה בלתי נדלה. חפרנו בבקר, חפרנו בערב עד שהגענו לקרקעית. החלטנו ברב קולות שחפירה נוספת רק תגרע בצטטנו את הפסוק הידוע: "כל המוסיף גורע". ואז החלה הפעילות המעשית שכללה בדרך כלל שינה ארוכת-טווח, הרחבת ההשכלה הצבאית (נוסח ביל קרטז וחבריו), אמוני כושר-דהיינו ירידה לחדר האוכל ושיבה ממנו ועוד זוטות חסרות חשיבות כמארבים וסיורים.

התמונה המובאת כאן מתארת את האגיטט שלנו. הוא תמיד בכוננות ליד המאג כשלידו כל הציוד כולל: גרביים, נעליים, חגור, מימיות ולעתים גם מאג...

בתקופת האמונים ניתן היה לחלק את היממה ל-4 חלקים: אמוני בוקר, אמוני צהרים, אמוני ערב ואמוני לילה. ברוב המקרים היו עושים הפסקה קלה בין אמוני הלילה לאמוני הבוקר אבל זה לא היה הכרחי. מה היינו עושים בזמן האמונים? זה די פשוט אל אנחנו בקושי זוכרים את זה. בדרך כלל אחרי 5 שעות של ריצה לא היינו מבחינים איזה צד של הרובה הוא המסוכן, מאיזה צד חובשים את כובע הפלדה, מתי בדיוק יש קדימה הסתער ומתי – חדל. אמנם לפי התמונה זה היה קורה בערב (ראה השמש) אך במציאות זה היה מגיע קודם...

כל מי שצנח בליל ירח הבחין בודאי בתופעה מעניינת שאם כי הנה טבעית בהחלט, גרמה לנו לדפיקות לב עזות ביותר- בעית הצל.

מעשה שהיה כך היה: אני עומד באור האדום, נדלק האור הירוק ואנו משתלחים החוצה במהירות מורטת עצבים, המצנח נפתח אני משחרר צד ימין לאחר שהחופה נבדקה כראוי. עתה השעה ליהנות מהצניחה, לשאוף את האויר הצונן, להסתכל מסביב ולהתכונן לנחיתה, אך לפתע, אימה ופחד, אני מבחין בחופת מצנח כהה מתחתי. "גלוש שמאלה" אני צועק וגולש ימינה אך האלמוני מתחתי גולש דוקא ימינה. אני עוצר את הגלישה וגולש לכיוון השני והוא- ללא אשהיות מיותרות נעצר גם כן וגולש בעקבותי. האדמה החלה מתקרבת והוא נראה ישר מתחתי. עצמתי את עיני: "גמרנו- מה שיקרה, יקרה!" אמרתי ונחתתי ישר על חופתו של האלמוני שלא היה, כמוכן, אחר מאשר צלו של המצנח שלי...

שגרת החיים במוצב היתה מופרת לעתים על ידי בקורים של אורחים ומבקרים רמי דרג. הצופה אשר על המשמר לא היה מצטמצם בדרך כלל בתצפית לעבר הירדן אלא היה גם מקדיש מעט מתשומת ליבו לכיוון הפופך. והיה אם ראה ג'יפ סיור מתקרב, היה מכניס מיד את כל החברה לכוננות נקיין יסודית וכללית.

אין פלא, איפוא, שהמוצב הנקי ביותר היה זה שהדרך מן הכביש ועד אליו היא הארוכה ביותר...

פעולת כראמה

פעולת כראמה (נקראת **מבצע תופת** על ידי צה"ל) היא פשיטה נרחבת של צה"ל, ב-21 במרץ 1968, על הכפר **כראמה** שבירדן, שנערכה כנגד מפקדת הפת"ח בכפר והעומד בראשה, יאסר ערפאת. במקביל לפעולה זו התקיימה פשיטה נוספת על יעדים של הפת"ח מדרום לים המלח (נקראת **מבצע אסותא** על ידי צה"ל).

בפשיטה השתתפו כוחות גדולים של צנחנים, בפיקודו של אל"מ דני מט, כוחות שריון מחטיבה 7, בפיקודו של אל"מ שמואל גונן ומטוסי חיל האוויר. על המבצע פיקד אלוף פיקוד המרכז, עוזי נרקיס. מפקד סירת הצנחנים שהשתתפה במבצע היה סרן מתן וילנאי.

הכוחות השתלטו ללא קושי על הכפר והבטיחו לתושביו שהפעולה לא נועדה נגדם אלא רק נגד המחבלים. **צבא ירדן** החליט להתערב, ושלוש כוחות גדולים לקרב עם כוחות צה"ל. לנוכח נחיתותם המספרית נאלצו כוחות צה"ל לסגת, תוך שהם גורמים אבידות לכוחות הפת"ח והירדנים. בפשיטה נהרגו כ-60 לוחמים של הצבא הירדני ו-128 לוחמים פלסטינים. מחבלים רבים, ובהם ערפאת עצמו, נמלטו. יחד עם זה גם צה"ל ספג אבידות רבות: 28 הרוגים ושלושה נעדרים (גופת אחד מהם הוחזרה לישראל) והשאיר מאחוריו ארבעה טנקים. בנוסף מטוס אוראגן ישראלי שנפגע התרסק בשטח ישראל.

ערפאת ניצל את האבידות הכבדות שנגרמו לצה"ל ואת הטנקים שנשבו לרווח תעמולתי והכריז על הקרב כעל ניצחון גדול שמחה את חרפת תבוסת 67'. הרושם שהותיר הארוע הקפיץ מעלה את כוחם ויוקרתם ארגוני המאבק המזוין הפלסטינים והוביל לזרם של מתנדבים לשורותיהם.

במחנה נחל - יום העצמאות תשכ"ח

אני, הנח"ל המוצנח וכל השאר

עלי מוהר כתב במחנה נח"ל שיצא להתאמן, במשך מחזור שלם עם חיילי הנח"ל המוצנח מספר בעמודים אלה על חוויותיו של נחלאי אדום-כומתה ב-1968

מתיחות רבות כבר מתח "במחנה-נח"ל" שלנו מיום היווסדו. מתיחות רבות: שנונות, מחוכמות, מפולפלות, אם זוכרים אותן, כפלפל.

אל נאה שבכולן – אני הוא שמאחוריה. בעצם, כשחושב אני עכשיו על-כך, דומה שהגדשתי מעט את הסאה... למתוח באופן כל-כך מושלם, בלא שאיש ירגיש שמתיחה לפניו... ואילו את מי מתחתי? – את יחידת הנח"ל המוצנח כולו!

זה התחיל בבוקר קריר אחד, קר ובהיר, עת באתי לבסיס היחידה, והצטרפתי לפלוגה כחייל.

תופסים? כחייל פשוט!! ואני, הרי כתב אני... כתב מובהק וותיק!

בתחילה נעם לי המצב החדש, ביחוד כשהופתעתי לראות שאיש מבין אנשי-הסגל בפלוגה – חכמים ונבונים כולם – אינו מרגיש ואינו חש במהתלה הנרקמת.

אולם אט-אט תפסה התמיהה את מקומה של העליצות. זכורני בעת האימונים, עת פקדו עלי מפקדי לרוץ. ובכן, הייתי רץ לי, על מנת שלא לקלקל את המשחק, ואולם בין נשיפה לנשיפה, בין מעלה-גבעה למורדה, הייתי מתפוצץ – בלבי פנימה כמובן – מצחוק: איך זה אין הם מרגישים... הלא כתב אני... כתב...

ואולם, מכיון שראויים הדברים שיעמידום על דיוקם, אספר לכם כל שנתרחש בו, מאלף ועד תו, ורק זאת אקדים ואומר: אינני מספר לכם כאן סיפורה על היחידה כולה: אני, אחת ידעתי: סיפורה של הפלוגה – שהוא גם סיפורי.

הבה אספרו לכם, דבר דבור על אפניו.

א. כל ההתחלות קשות

מכל הימים הקשים שעברתי בנח"ל המוצנח – והיו רבים כאלה – אחד מן הגרועים ביותר, אם לא הגרוע שבכולם, הוא היום הראשון.

אתה חש אז הרגשת מבוכה וחוסר-בטחון, ואם נוסף לכך את הידיעה שלפניך משתרעת תקופה קשה וארוכה-ארוכה, הרי ש...

... הסמל שלנו. יכולת להתחנן זמן רב לפני המחלקה: "חבר'ה... צאו החוצה... עוד מעט יוצאים לאימוני לילה..." אולם ללא הועיל. הנחרות לא היו נפסקות, שכן כל רגע של מנוחה מנוצל לשינה.

ואולם, אם היית אומר: "ז'ילו" – זה כנויו של אותו סמל – "אמר להיות בחוץ תוך 30 שניות". מיד היו הכל מזנקים ורצים החוצה כל עוד רוחם במ.

זה ז'ילו וזה משפטו.

עת-רבה היינו מתאמנים – ביום, בלילה בקור, בחום, בכל תנאי ומזג שהוא. חשנו בחוסן שהתחלנו לקבל, גדפנו את המפקדים בחשאי, נזפנו בנרפים, עזרנו לחלשים, חיינו בציפיה, ציפיה לשבת יום המנוחה, ציפיה לחופשה הרחוקה...

בקיצור – התגברנו... איכשהו.

ב. הצניחה

קורס צניחה זוהי תקופה זכורה לטוב על-ידי אנשי הנח"ל המוצנח למודי הסבל. זוהי תקופה קלה יחסית, ששמשה לנו כבית-הבראה לאחר הרבה אימונים מרוכזים.

אחרי הקורס מקבלים כנפיים וכובע אדום, שני דברים, המהווים כמובן מוקד גאווה לכולם. החברה מתחילים לזקוף את הראש ולהבין שאם כך או אם כך, אנחנו – איך לומר – צנחנים... אבל מה זה באמת, מה זה אומר להיות צנחנים, זאת התחלנו לתפוס רק מאוחר יותר, בעת הפעילות המבצעית, בקו.

ג. בקווים

כשדברים אלו נכתבים, עדיין אני חייל ביחידה, בחופשה קצרה, ועדיין עלי לחזור, למהר ולחזור לקו.

עדיין אני נמצא בתוך התקופה הזאת ולכן קשה לי קצת לסקור אותה בכללותה מרחוק. הדברים עוד לא תמו ועוד לא בא הסיום.

מחזור זה של הנח"ל המוצנח עוד מעט ותם. ימים שחשבנו כי לא יחלפו, עברו כרוח.

ככל שאני מנסה לערוך לעצמי איזה שהוא חשבון, סיכום, כן אני נוכח לדעת שאין הדבר עולה בידי.

ראיתי כמה דברים, למדתי כמה דברים. למשל – אין "אי-אפשר" ! אין דבר כזה. זאת לומד פה כל אחד. אפשר לעשות הכל, הכל ! זה נתגלה לנו רק כאן, ובדרך הקשה...

אבל זה לא העיקר. יש עוד משהו. ישנה איזו רוח מיוחדת, אני חושב. אינך חש בה יום-יום, אינך מכיר בה בימי האימונים הרגילים, הקשים, אבל יש רגעים שבהם אתה חש בה כמו באותו רגע בוקרי עת עמדתו שם דום יחידו, כמו באותו רגע שהחבר'ה חזרו בשלום מכראמה...

אין הדבר מחוור לי כל צרכו, שכן אינני רואה עדיין את הדברים בפרספקטיבה נכונה.

פעם, כשאבין יותר, אנסה אולי שוב.

קצת היסטוריה

מאז הוקם הנח"ל בשנת 1949 ביוזמת תנועות הנוער וראש הממשלה דאז דוד בן-גוריון, לחמו חיילי הנח"ל במסגרות וביחידות רבות. חיל הנח"ל הינו חיל עם כוח אדם רב ואיכותי, אשר בכל הנוגע לתחומי ההתיישבות באזורי הספר ובמילוי המשימות הלאומיות - היה חוד החנית של צה"ל. אולם בפן הצבאי, לאורך כל השנים, לא היה לחיילי הנח"ל גוף אשר ריכז את כל יחידות הנח"ל ולוחמיו נדדו במהלך השנים בין יחידות שונות (חלק מן השנים לחמו הנח"לאים כלוחמי חי"ר, בשנים אחרות לחמו כשריונאים והיו אף שנים ששני תחומים אלה שולבו - הכל בהתאם לצורכי הצבא ולמסלול שירותם של בני הגרעינים בנח"ל ששונה במהלך השנים מספר פעמים.) למרות חיסרון זה, כתבו לוחמי הנח"ל פרקים מזהירים בתולדות צה"ל והנח"ל בכל הקשור למוסר, ערכים ומורשת לחימה. דרכו של הלוחם הנח"לאי, תחילתה עם קום המדינה. לוחמי הנח"ל לקחו חלק בפעולות התגמול בשנות ה-50. עקב הצטיינותם והעובדה שהוכיחו כי אינם נופלים מחיל הצנחנים (באחת מפעולות התגמול בסוף שנת 55, בכיבוש מוצבי הצאבחה באזור הגבול עם מצרים, פעלו הנח"לאים ללא דופי, על אף שנהרג מפקדם - הם ביצעו את המשימה עד תומה ואף חולק צל"ש לאחד הלוחמים), הוחלט על הקמת גדוד שיתבסס על לוחמים נח"לאים בלבד. ב-1/1/56 הוקם גדוד 50 במסגרת חטיבת הצנחנים - גדוד הנח"ל המוצנח.

במלחמת קדש" בשנת 1956 לחמו חיילי גדוד הנח"ל המוצנח באחד הקרבות הקשים והמפוארים בתולדות הצבא - קרב המיתלה,

בפיקודו של מי שלימים יהיה רמטכ"ל צה"ל - מוטע גור.

בשנת 1967 במלחמת "ששת-הימים", לחמו הנח"לאים בעיקר בקרבות פיקוד דרום. גדוד 50 לחם באזור רפיח ואילו גדודי הנח"ל 906 ו-907 לחמו באחד מקרבות ההפקעה הקלאסיים של צבא מודרני - קרב ההבקעה על מתחם אום-כתף, תחת פיקודו של האלוף אריאל שרון. בנוסף לחמו הנח"לאים ברמת הגולן בקרבות ההבקעה ובשכם.

כמו כן ראוי לציין כי בכיבוש רמת התחמושת לחמו חיילי מילואים - נח"לאים בוגרי גדוד 50.

לאחר מלחמה זו, שונה מסלול הנח"ל ולתקופה מסוימת החלו הנח"לאים לשרת כשריונרים, במה שכונה "נח"ל זחל".

חיילי הנח"ל המשיכו לקחת חלק חשוב ובלתי נפרד בלחימה (מלחמת "ההתשה" בסוף שנות ה-60 ותחילת ה-70 במבצעים כגון מבצע כראמה ועוד), בהגנה על ישובים ובהתיישבות.

בנוסף לכל הפעילויות הנזכרות, השתתפו נח"לאים בפעולות ומבצעים שונים. אחד ממבצעים אלה היה "תרנגול 53" (1969), מבצע חטיפת הראדאר המצרי - מבצע שהוכתר בהצלחה.

...

<http://www.gal-ed.co.il/nachal>

מבצע "אסותא"

במקביל למבצע "תופת" ("כראמה"), נערכה פשיטה נוספת על משטרות צאפי, פיפה ודחל, הכפר צאפי ובתי מחבלים בוואדי אל חנזירה. במבצע "אסותא" השתתפו לוחמים, שהוטסו על-ידי מסוקי הטייסת "הראשונה" בפיקודו של סגן מפקד הטייסת, רס"ן יגאל מור, ובליווי של מסוק סופר פרלון מטייסת "הצרעות". במבצע השתתפו גם כוחות שריון שחברו לכוחות המוטסים. הכוחות הצליחו להרוג כ-50 מחבלים ולפגוע בבתים ובמספר כלי-רכב של הצבא הירדני שהתערב בלחימה. מטוסי סופר מיסטר מטייסת "העקרב" העניקו סיוע לכוחות הקרקע, בו בזמן שטייסי הסקייהוק של חיל-האוויר נאלצו להסתפק בהופעה "דרמטית" ראשונה במסדר כנפיים שנערך באותו יום בחצרים, וזאת בשל מדיניות ארה"ב שמטוסים מתוצרתה לא יעורבו בלוחמה עם ירדן, בת בריתה.

<http://www.fresh.co.il>